

Sv. Anton v Slov. goricah. Z veseljem smo pričakovali sv. misijona, ki smo ga prvi postni teden obhajali. Veliko je bilo naše veselje, ko smo prvi dan sv. misijona zopet zagledali v naši sredini našega g. kaplana. Ko je nas po dolgih šestih tednih izpred oltarja s solznimi očmi pozdravil, rekoč, da iz srca odpušča vsem svojim nasprotnikom, je zahtevala natlačeno polna cerkev. Kako so se sv. misijona pridno udeleževali mladi in stari, sosedi in domačini, pričajo sv. obhajila, katerih se je razdelilo okoli 5400. Ob sklepu sv. misijona se je cela župnija slovesno posvetila Jezusovemu presv. Srcu, katero naj da svoj sv. blagoslov, da bi naš sv. misijon obrodil stoterni sad. Vsem čč. gg. misijonarjem pa kličemo: Bog plati! Omeniti moram še to, da smo ravno med sv. misijonom imeli štiri mrlice. Prvi je bil Franc Hvalič iz Andrenc, ki je moral v najlepši moški dobi zapustiti žalujočo ženo, staro mater in petero nedoraslih otročičev. Njemu je sledil nedolžni angelček, petletna deklica Micika Vogrin iz Brengove, tretja je bila vzorna Marijina družbenica Mimika Vrlič iz Andrenc in četrta skrbna in delavna stara ženica Ana Ostrc iz Brengove. Par dni po sv. misijonu pa je spremljala šolska mladiina s prvimi pomladanskimi cveticami na sadnji poti pridno učenko 4. razreda Roziko Rantaša iz Brengove. Večni mir in pokoj vsem!

Velika Nedelja. Na Runeču pri Veliki Nedelji je dne 21. marca umrl Lovrenc Mlakar, star 73 let. Pokojni je bil vzor oče, skrben in varčen ter znan daleč na okrog. Pogreb pokojnika je bil v četrtek dne 23. III. na farno pokopališče k Veliki Nedelji.

Kebelj na Pohorju. Meseca februarja je legel k zadnjemu počitku sin vdove posestnice Julijane Oblonšek. Ob odprtem grobu so bile govorjene ganljive besede. Sledila je nagrobna »Vigred«, katero so zapeli naši vrli fantje cerkvenega pevskega zbora.

Čadram. Glasi naših zvonov so nas močno presnetili z naznanitvijo, da je naš blagi in vrli sosed Jožef Kmetec, posestnik v Malahorni, po kratki in mučni bolezni v starosti 70 let mirno v Gospodu zaspal. Bil je v svojem gospodarstvu zelo napreden, dober mož ženi in oče že polnoletnim otrokom. Fredno so njegovo truplo odnesli od domače hiše, se je s

Amerikanci v šoli za varenje piva.

prisrčnimi besedami poslovali od njega njegov sorodnik Janez Potočnik iz Brezja. Moški pevski zbor iz Čadrama mu je pri hiši kakor tudi ob njegovem grobu zapel ganljive žalostinke. V miru naj počiva blagi mož, ostalim pa naše sožalje!

Trnovlje pri Celju. Božja dekla smrt tudi pri nas kosi ne glede na to, ali si star ali si mlad. Preminul je po dolgi mučni bolezni v celjski javni bolnici dne 13. marca v najlepših letih Franc Žvižaj, star komaj 27 let. Rajni je bil vnet za vsako dobro stvar, dolgo vrsto let je deloval pri tukajšnjem Prosvetnem društvu. Tudi kot dobri igralec je nastopal ter je še igral pri zadnji igri »Guzaj«. Ni te več med nami, dragi Franček, preselil si se od nas v svoj večni dom. Ženi in rodbini naše iskreno sožalje!

Šmarje pri Jelšah. Naše mnogoštevilne Jožeke in Jožice, Zepeke in Pepce, smo predolgo obhajali. Zato sem zamudil poročilo, kako nameravamo tudi letos svoj »materinski praznik« dne 25. t. m. obhajati. Rad bi bil opozoril na govor našega g. kaplana Rančigaja

o naših dobrih, skrbnih, požrtvovalnih in odločno narodno-krščanskih mamicah. Tudi sem nameraval vabiti k za tako proslavo najbolj primerni igri »Prisegam«, katero so naša dekleta že lansko jesen tako lepo in neprisljano vprizorila, kakor pač malokje drugod. No, pa nič ne de, obhajali smo ta praznik v nabito polni dvorani in s prisrčnim nagovorom in lepo uspelo vprizoritvijo svojim nesebičnim mamicam priredili prijetne urice razvedrila in dokazov svoje ljubezni in hvaležnosti. Bog nam jih ohrani! — Do sedaj že štejemo letos 21 mrlicev, pa šele 19 krstov, in med temi tudi krst drugega sinčka našega cerkovnika. — Z lepo pisanko se bo ob veličnočnih praznikih pohvalila naša romarska cerkev sv. Roka, ker ji je dobro predstojništvo preskrbelo vse nanovo posrebrene svečnike. Je bilo že res-treba.

Kostrivnica. Predpustni čas je za nami. Letošnji je bil dolg, za izbiro ženinov in nevest je bilo dovolj časa; zato so se tudi precej ženili, pri nas smo imeli kar 10 ženitev. Bog daj vsem obilo svojega blagoslova v novem stanu!

»Popoldne ob treh, ko je uradna ura.«

»No, nesite ta denar uradnemu predstojniku! Za zastavo dekliške zveze nabirajo, pa naj bo zanjo. Toda na nabiralni poli mora biti zapisano: »Daroval gospod Meden po gospé Golobovi!«

Čuvaj je strogo pogledal ženi v obraz, ki se je muzal v mesečini.

»Upam, da se ne mislite norčevati iz nas, ki smo predpostavljena oblast?«

»Kaj še! Tega bi si ne predrznila.«

»Stari Malič nas je vlekel za nos, Malič, ki je večkrat zaprt radi beračenja in kakšne majhne tatvine. Pa pride v pisarno k predstojniku in pravi, da bo tudi on podpisal dvajset dinarjev za zastavo dekliške zveze. Ko mu predstojnik ugovarja, da pač nima dvajset dinarjev, pravi Malič: »Ne, ne, plačal tako ne bom; toda odsedel jih bom.«

Golobovka se je glasno zasmejala.

»Dobro je napravil! Ta uganja burke še z uradnim predstojnikom. Toda jaz jih ne bom odsedela. Plačam takoj.«

Čuvaj je končno le vzel denar.

Golobovka se je hehetala sama pri sebi, zavila s ceste in zlezla v svoje gnezdo.

Tri kilometre od vasi je bobnel brzi vlak skozi noč.

Utrujen človek iz vlemesta je sedel pri oknu in gledal v noč; zagledal je v mesečini počivajočo vas in rekel svoji ženi:

»Poglej to vas, kako mirno spi! Oh, presrečni ljudje! Nič jih ne vznemirja, ne poznajo strasti, ne duševnih stisk, ne kesanja, ne hrepenjenja, ne načrtov, ki razdirajo možgane, in tudi denarnih skrbi nimajo. Oh, presrečni vaščani!

Kmetje v stiski.

Povojno gorje je kakor slana padlo na vse: najhuje pa je bilo prizadeto kmetijstvo.

Kar je bil graščak pripovedoval mlademu Karlu Colnarju o stiski na kmetih, je bila žalostna resnica. Pač je ležala stara, zvesta zemljarednica še tu, toda kmetom je ostalo za njihovo delo samo najpotrebnejše, veselega pa prav čisto nič.

Dalje sledi.

zdravnik iz bolnice mrtveca revnega stanu in tega so zagreblili slovesno na ime goljufa. Med pogrebi je bil celo sam Shephart, ki si je skril obraz za očala. Radi blebetavosti udeležencev je bila zadeva razkrinkana in trojico goljufov so zaprli.

V krčmi

Mestni gospodič stopi v neko kmetisko krčmo, kjer je bilo vse polno muhi. Nevoljen reče krčmarju: »Dajte lačnim muham vendar tudi kaj jesti!«

»Hitro jim prinesem«, reče krčmar, »le ukažite prej muham, da naj sedejo.«

==